

כיצד נצל חיים?

בדרשות שבת הגזול התיריעו גдолוי הפסיקים בעירנו על הפרצה החמורה בצביון העיר וקדושתה, שנגרמה מריבוי חנויות הבגדים אשר תחולתן היא סם המות לצניעות הנשים וקדושתן. הנשים טועות לחשב שאם הבגד מעט ארוך והשרולים מכסים את המפרק - אז כבר הכל כשר! ואינן מודעות למכשולים החמורים בבגדים שkopifs, הדוקים וצמודים ושאר איסורים - המעוררים חרון-אף גדול, ומגבירים קטורוגים נוראים וمسلקים שכינה מהחניינו.

מרן הגאון הגדול בעל 'שבט הלוי' שליט"א אמר בדרשתו:
"אהובי ורבותי כאשר נגלה לעיני יום יום מאורעות נוראות וקשות ודם ישראל נשפר כמים בארצנו הקדושה, הרי לא חשיד קב"ה למייעבד דין באלא דין, ועל-כן علينا לפשפש ולמשמש במעשינו. ראש וראשון יש להתריע על הנגע של מלבושים טריפה לנשים. מלבושים אלו שהם הפך הצניעות שרשם הוא מפאריו ואביורייהו. בגין פריצות שנמכרים לרוב אפיקו בעיר תורה והחמידות בני-ברק. וכיוזע מחזיל שהה אחד העונות שגרמו לחרבן בית-המקדש ומעכבים את בנינו".

הגאון רבי יצחק זילברשטין שליט"א אמר בדרשתו:
"בזמןינו נדרש מסירות נפש בשbill להסיר את חרון האף שבשימים, וברצוני לעורר על פירצת מלבושי הנשים שנעשים באופן חמתייא את הרבים וטענים תיקון גדול. לא נראה שנדרש מסירות נפש בשbill תיקון זה, אבל גם אם נדרש, חובת האשח להטיר הבגדים הללו צניעים בנסיבות נפש. מגיעות נשים לכולל בחולון ובוכות שהבנימ שלhn נמצאים בג'ניין ובעה בסכנות חיים כל רגע, ומקשות שהרב יתפלל עליהם שייחזרו בראים ושלמים. ואני מшиб להם: בידיכן הדברים אם תלבשנה בנות ישראל בגין צניעות הם ישתמשו לבנים בכל מקום בהם". **החכץ חיים והאמדי אמת אמת**

בכנסיה הגדולה הראושונה בוינה, שנת תרכ"ג

אין לא מתפוץץ לבו של יהודי מהעונש הנורא כתוב בפסק (דברים כג:טו) :

"וְהִיא מַחְנֵךְ קָדוֹשׁ"

"וְלֹא יָרָא בָּכֶן עֲרוּתָה דָּבָר וְשָׁב מַאֲחָרִיךְ"